

NÉPLAP

781 hadifogoly érkezett Debrecenbe

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT KELET-MAGYARORSZÁGI LAPJA

III. ÉVFOLYAM, 221. SZÁM

1946 OKTÓBER 3, CSÜTÖRTÖK

A népi demokrácia hazánk felvirágzásának, nemzetünk boldogulásának az útja

— hangoztatja a III. kongresszus kiáltványa — A központi vezetőség megválasztásával befejeződött a Párt hatalmas seregszemléje

Az MMP kongresszusának záróülésén Rajk László belügyminiszter elvtárs javaslatot tett a párt 31 tagú központi vezetőségének megválasztására. A javaslat értelmében a következők:

A központi vezetőség

tagjává egyhangúlag megválasztották: Rákosi Mátyást, Gerő Ernőt, Rajk Lászlót, Révai Józsefet, Farkas Mihályt, Kádár Jánost, Nagy Imrét, Kossa Istvánt, Kovács Istvánt, Apró Antalt, Szobek Andrást, Horváth Mártont, Vas Zoltánt, Kiss Károlyt, Rátkó Anut, Olt Károlyt, Gáspár Sándort, Friesz Józsefet, Nögrádi Sándort, Zgyerka Jánost, Szabó Im-

rét, Keresztes Mihályt, Franz Pált, Donáth Ferencet, Non Györgyöt, Orbán Lászlót, Oczel Jánost, Házi Árpádot, Péter Gábort, Kállai Gyulát és Erdei Mihályt.

A vezetőség póttagjai:

Andics Erzsébet, Váci-Wolner Miklósné, Drahos Lajos, Döbrentei Károlyné, Köböl József, Szkladány Ágoston és Losonczy Géza. Az ellenőrző bizottság tagjai: Kiss Károly, Bárd Ármán, Maróti Károly, Vig Pál, Szikler György, Karlamár József, Szabó Piroksa és Révész Géza. — Pótlagok: Föth János, Meklis József és Tóth György.

Rajk belügyminiszter elvtárs: A Párt a jövőben is népünk motorja lesz

A választás után Rajk László mondta el a kongresszus záróbeszédét.

— Véget ért a kongresszus munkája — mondotta a belügyminiszter —. Ez volt pártunk első szabad kongresszusa. Seregszemlé volt, amely megtartotta pártunk igazi erőt és értékeit.

Ez életre szóló biztositéka annak, hogy pártunk a jövőben is jól fogja betölteni történelmi hivatását, azt, hogy népünk motorja legyen a nagy népi szabadságeszmék megvalósítására.

Ez a biztositéka annak, hogy pártunk képes lesz a jövőben is egyformán mozgósítani a magyar nép minden egyes dolgozó rétegét a nagy népi szabadságeszmék zászlaja alá. A seregszemle megmutatta, hogy igazi nemzeti párt vagyunk. Marxista, leninista osztály-ön tudatunk erőt ad minden áldozat vállalására, hogy a romokon építsünk és nemzetünk minden egyes tagjának a boldogabb élet lehetőségét biztositjuk.

Két dolgra hívta fel a miniszter a kongresszus figyelmét: Lenin szavaira, hogy „Tanulni, tanulni és tanulni kell, tanulmányozni a nép minden kis és nagy problémáját” valamint Sztálin tanítására, hogy nem elég a jó program, hanem azt végre is kell hajtani.

Olyan mértékben áll szilárd lábán a demokrácia — folytatta Rajk miniszter —, amilyen erős a Magyar Kommunista Párt.

Erős Kommunista Pártra van szükség, hogy mevalósíthassuk a kongresszus által megjelölt két feladatot: a reakció összetörésével az igazi népi demokratikus független Magyarországot és ezen belül a dolgozók életszínvonalának fel-emelését. Legyünk jó hazafiak, szeressük népünket. Ha külön-külön minden egyes országot a szabad és boldog népek hazáivá

teszünk, megvalósul a dolgozó népek testvéri együttműködése és a népek annyira öhajtott békéje.

Taps és éljenzés közben emlékezett meg a belügyminiszter a szocialdemokrata kiküldöttekről. A harcban — úgymond — a magyar nép nagy ügyéért

továbbra is váll valj mellett

kell küzdenünk, együtt a szocialdemokrata testvérpárttal.

A jelenlévők hosszú percekben át lelkesen ünnepelték Rákosi Mátyást és Rajk Lászlót, majd a kongresszus záróülése az Internacionálé elnöklésével végt ért.

A kongresszusi kiáltvány

A Magyar Kommunista Párt III. kongresszusa kiáltványt hocsátott ki a magyar néphez:

Ha okosan fogunk élni — mondja a kiáltvány —, ha bátran szembeállunk a nehézségekkel, ha a köz érdekében gazdaságosan használjuk fel, amink van, ha szorgalmasan dolgozunk és fogunkhoz verjük az ország garasát, akkor rövid néhány év alatt talpraállunk. De a magyar nép tudja, akarja és fogja tudni, hogy minek vesződik és verejtékezik, kinek épít országot. A magyar nép magának országot épít, népi demokráciát akar.

A népi demokrácia: a nemzeti közösség érdekeinek érvényesítése, a profitot hajhászó nagytőke érde-

keivel szemben, a közösséget kihasználó magánvállalatok aljamosítása, a bankok és külkereskedelm állami ellenőrzése, a dolgozó parasztság megsegítése, szövetkezeteknek állami támogatása, a dolgozók mag alacsony színvonalának fokozása, a művelődés kapui-
nak megnyitása a nép előtt, a munkásság, a parasztság és a haladó értelmiség megbontatlan közössége és döntő szava az állami életben, továbbközve a termelés növeléséért, az értékálló forint biztosításáért.

A Magyar Kommunista Párt III. kongresszusa a dolgozók életszínvonalának emelése érdekében követelt: az iparellékek és közszolgáltatások árának leszállítását, a munkásság legrosszabbul díjazott rétege és az alsó fizetési osztályokba tartozó köztisztviselők fizetésének fejemelését, a munkások részére esakjádi pótlék bevezetését, a termelést erősen drágító igazgatók és egyéb vezető (tisztviselők) fizetésének csökkentését, létszámuk apasztatását és erőlyes rendszabályokat a munkanélküliség leküzdésére. Munkát minden dolgozó-
nak!

A parasztság megsegítésére követeljük: a földreform befejezését, a telekkönyvezés végrehajtását 1947 júniusáig, termelési hittel a mezőgazdaság számára, a majomuzsora megszüntetését, a malmok közösségítését, a földreform során ki nem elégitett igényjogosultak, a lakosságere kapcsán áttelepülő magyar földművesek elhelyezését, a

telepítés folytatását és természet megselezését. Feladatunk fejleszteni iparunkat, közlekedésünket és a mezőgazdasági újjáépítésre követeljük a hároméves állami gazdasági terv kidolgozását és végrehajtását.

Az állami szervezet tovább demokratizálása érdekében követeljük: a feudalizmussal szaktió közgazdaságunk demokratikus reformját.

A közoktatásügy demokratizálása ügyében követeljük: az általános iskolák kiépítésének meggyorsítását, az egységes állami tankönyvek kötelező használatát az összes iskolákban, az értelmiség megújítását a parasztság és munkásság sorából, egész kultúránk, művelődésünk átfarmásását demokratikus népi szellemben.

A népi demokrácia hazánk felvirágzásának, nemzetünk boldogulásának útja. Hazánk felemelkedésének áll útjában az, aki a népi demokrácia útjában áll. A Kiszgázda Párt reakciós jobboldala bomlasztja a kormányzat egységét, bontja a (börvényhozás munkáját. A parasztságot el akarja szakítani leg-hűségesebb szövetségeseitől, a munkásságtól, őket akar verni a két munkáspárt közé, a szabad-szakszervezetek kivívott jogait meg akarja csorbítani a nagytőke érdekében, a parasztságot a munkássággal együtt kijéjtaszni, kismizni mindkettőt. A dolgozók sorainak megbontásával alá akarja aknázni a demokráciát, nyeregbe ültetni ellenségeit.

A Magyar Kommunista Párt III. kongresszusa harcba szólítja a magyar népet, munkásokat, paraszto-
kat, haladó értelmiségieket, a reakció sötét tereit ellen. Le a belső béke megbontóival! Pusztai-
jának a nemzeti egység megbontóit! Ki a nép ellenségeivel a koalícióból!

A Magyar Kommunista Párt III. kongresszusa hittel tesz a megbontatlan harcban munkásegység mellett. A reakciónak azt üzenjük: El a kezekkel a szakszervezetektől! A Magyar Kommunista Párt III. kongresszusa hittel tett a munkásság, parasztság testvéri szövetsége mellett. Üzenjük a Kiszgázda Párt demokratikus parasztfajinak, hogy ne hallgassanak azokra, akik el akarják hitetni velük, hogy a munkások ellenségei, ne adják oda magukat eszközül a munkáspártok ellen, emlékezzenek Nagyatádi elrettentő példájára. Fogjanak össze a munkásság szervezeteivel, a Baloldali Blokkal. A Magyar Kommunista Párt azt akarja, hogy a parasztság jelentőségének és szám-
arányának megfelelően érvényesüljön a köz- és állami élet minden területén.

Népi demokráciában erős paraszt demokráciát!

Munkások! Parasztok! Értelmiségiek! Álljatok készen hívó szavunkra, sorakozzatok fel a Magyar Kommunista Párt mögé, a demokrácia vívmányainak védelmére, a reakció letörésére, a népi demokrácia győzelmének kivívására!

Magyar területen marad a rajkai zsilip

A pozsonyi hídő és az áttelepítés kérdése szorosan összefügg

A magyar albizottság keddi ülésén az elnök felolvasta a magyar delegáció levelét, amely arra az esetre, hogyha az albizottság jelentését a pozsonyi hídő kérdésében elfogadják, kéri, hogy

az új határ egyezzen meg az átadandó 3 község határával, a rajkai zsilip pedig maradjon magyar területen.

Az átcsatolandó terület lakossága kapja meg automatikusan a csehszlovák állampolgárságot és Csehszlovákia biztositja ennek az időszakosnak építési költségeit, amelynek elkészítésére a határkiigazítás következtében szükség van. Csehszlovákia biztositson Ausztria és Magyarország közötti tranzitforgalmat, végül pedig a demilitarizálásra vonatkozó cikkelyt terjeszték ki az elcsatolt hídőre is.

Anglia képviselője ismét kifejtette azt a véleményét, hogy a pozsonyi hídő és az áttelepítés kérdése szorosan összefügg és azt mondta, hogy a magyar kisebbségi kérdést kétoldali tárgyalásokkal az emberiség szempontjainak érvé-

nyesítésével kell megoldani.

A bizottság úgy határozott, hogy megvizsgálja ugyan a kérdést, de a határozathozatal a legközelebbi alkalomra halasztja.

Guszev szovjet kiküldött kérdésére, hogy mi lesz a pozsonyi hídő lakosságával, Clementis azt felelte, hogy választhatnak a között, hogy minden polgári jog biztositásával csehszlovák állampolgárok legyenek, vagy elhagyják a hídő területét és Magyarország javára optálhatnak, végül áttelepíthetők Magyarországra önkéntes jelentkezés alapján.

Smith amerikai kiküldött javasolta, húzzák úgy a magyar-csehszlovák határvonalat, hogy

a rajkai zsilip magyar területen maradjon, a Budapest-

bécsi úton való tranzitközlekedés szabadságáról szóló kitéjt pedig vegyék bele a békeszerződésbe.

Az előadó ezután felolvasta az albizottság jelentésének új szövegét a magyar-csehszlovák határról, amelyet a kanadai delegátus szerkesztette.

Masaryk javaslatot tett a nemzetközi szokásoknak megfelelő átmenő forgalomról.

Smith a bizottság jelentését elfogadta, de javasolta, hogy a hídő feletti döntést halasszák el addig, míg az áttelepítés kérdését is megvitatják. Az angol delegátus ehhez csatlakozott.

Végül Masaryk is elfogadta a javaslatot, hogy csak a legközelebbi ülésen döntsének.

Tízezer hadifogoly jön haza Németországból

A hazahozatali kormánybiztoság hivatalos értesítést kapott, amely szerint októberben 8 vasúti szerelvény kb. 10.000 hadifoglyot hoz haza Németországból amerikai

üzvezetéből. A hadifoglyok között sok öreg és beteg van, akiket még a tél beállta előtt haza akarnak küldeni.

NÉP BIRÓSÁG VAGY FASISZTAMENTÉS?

Felmentették Szalacsi Rácz Imrét, az uszító jobboldali újságírót

A fasiszta idők egyik legnagyobb szájú és legkarrieristább tollnoka volt Szalacsi Rácz Imre. Irásaiiban következetesen uszította a Szovjetunió és a demokratikus gondolat ellen.

Elyekben nem túlságosan valószínű, minden jobboldali levél megüti.

csak egyben volt állandó: a Szovjetunió elleni kiharító gyűlöletében. De most ezt a köpenyét is megfordította. Volt mersze azt állítani, hogy cikkei baloldali színezetűek voltak és ezért kellett otthagynia a „Debrecezen” e napilapot. S a legfelháborítóbb az, hogy a Népbíróság ezt a védekezést e is fogadta.

A mentőtának, persze, itt sem hiányoztak. Volt ok „demokratikus” képviselő, gimnáziumi tanár, volt fasiszta újságíró, sőt mindenkit fehérre maszó zsidó mentőtannak is.

Szalacsi Ráczot kétféle népszerűsítés bűntettével vádolta a népbíróság.

Szalacsi maga is elismerte, hogy az inkriminált cikkeket ő maga írta.

Tagadta azonban, hogy a fasiszta „Debrecezen” Újság—Hajdúföld munkatársa lett volna. Oda csupán azért írt, mert állás nélkül volt és irásaiért sordíjat kapott. A „Debrecezen”-nél volt újságíró s innen azért ment el, mert az államügyesség közbenjárt az illető lapnál. Szalacsi németellenes és „baloldali” cikkei miatt.

Szigeti Gyula kisgazdapárti képviselő, a „Debrecezen” felelős kiadója kijelentette a bíróság előtt, hogy Szalacsi Rácz Imre „szociális és demokratikus” érzésű ember volt. Megegyezett, hogy Szalacsi az ügyesség nyomására kellett elbocsátani. Szigeti Károly vallomását is hasonló derűt ki-
Következtelt az a tanú, akit felesége származása miatt el kellett volna bocsátani a kereskedelmi iskolából s Szalacsi, mint az iskola akkori igazgatója nem engedte. Volt egy zsidó gépirókiasszonya, aki egészen a deportálásig vele dolgozott. (Érdekes, hogy minden fasiszta tud egy-két zsidót felmutatni, akit „megmentett.”) Hallottunk ezután Szalacsi összeütközéséről a Geszapoval és 1944 márciusában mondott németellenes beszédéről. (Ügylátszik, a Népbíróság még mindig nem tudja, hogy a magyar fasiszták között voltak romantikus németgyűlölők is, de ez nem zavarta őket abban, hogy helyeseljék az ország szekerének a megvadult germán imperializmushoz való kötődését.)

Grünhut Henrik tanú szerint Szalacsi szerette a fajtáját, de nem gyűlölt más fajukat sem. (Nyilván a nemzetek közötti együttműködést vélte szolgálni a Sztálin generalisszimusz gyalázó förmedvényeiben.)

Kaplonyi György, a „Debrecezen” Újság—Hajdúföld c. fasiszta lap munkatársa is azt vallotta, hogy nem volt belső munkatársa a vádlot, a lapnál. Elvégre ő csak tudja, miért tesz mentővallomást. Néhány nap múlva az ügye kerüli a Népbíróság elé. Ott majd nyilván a közben tisztára mosott Szalacsi Rácz fog mentővallomást tenni.

A demokrácia nem nagy díszösszege hozott felmentő ítéletet a halhatóság, mely Szalacsi Rácz rokonságból és barátaiól állott, lekészen megtanította.

Az ítélet szerint Szalacsi Rácz nem állandó és nem felelőséges jellegű tevékenységet folytatott a fasiszta lap hasábjain és nem befolyásolta az ország közvéleményét. (Hogy Debrecezen közvéleményét befolyásolta, vagy legalább is erre igyekezett, — az ügylátszik, nem is bűn.) Miután bizonyosfokú kényszert is sikeresen megállapítottak és állítólagos németellenes beállítottsága mellé még kisütötték, hogy a Vörös Hadsereg bevonulá-

sakor segédkezett a sörvet sebesültek közlésében, mi sem természetesebb, hogy egyenesen dicsőretet kapott, s az ítélet szerint még hasznos tagja lehet a demokratikus magyar társadalomnak.

Mi, akik tudjuk, hogy ki volt Szalacsi Rácz Imre és grafikálása ellenére is tisztában vagyunk multbeli szereplésével és exponáltan fasiszta magatartásával, a legnagyobb felháborodással tiltakozunk az ellen, hogy ez az ember most leigazolton, fehérre mosva átmentse magát a demokratikus társadalomba.

Nem lesz törzsjuhászata Debreceennek

Szabó Kálmán polgármester elvtárs hetekkel ezelőtt kifutásba helyezte a városi törzsjuhászat felállítását. Ennek ellenére a szerdai tanácsülésen a gazdasági ügyosztály előterjesztésében ellenezte a törzsjuhászat felállítását.

440 juha van a városnak, mostmár mind kifutó kondícióban. Jelenleg a Mátyán vannak az állatok, de a gazdasági ügyosztály javaslata szerint ismét kiadják őket gazdáknak, mert állítólag a házikezelésbe vétel túlköltséges.

A gazdasági ügyosztály terveze értelmében a merinói juhokat buszaszállítással, a magyar fajukat négyesével helyeznék el főleg azok-

nál a gazdáknál, akik tavaly is tartották az állatokat. Az új szerződést is egy évre kötik, a feltételek: fele szaporulat és fele gyapjú a gazdáké lenne.

Nem túlságosan szerencsés megoldás a juhok kihelyezése s a város vagyoni helyzetére való tekintettel megoldást kellett volna találni a törzsjuhászat felállítására, hiszen a polgármester elvtársnak is ez volt az elgondolása. Így legfeljebb azok a gazdák járnak jól, akik juhok kapnak és ezek kiváltságosa a gazdasági ügyosztály hatáskörébe tartozik, ami nem túlságosan biztató az eddigi tapasztalatok alapján.

Megkerül a klinikáról ellopott ócska felszerelés, mégis az új árát kell megfizetni az ápolónőknek

A debreceni egyetemi klinikán, de különösen a bőrklinikán rendszeresen tűntek el az utóbbi időkben kórházfelszerelési tárgyak: törülközők, ruhák, lepedők. Ezekért a tárgyakért leltári jegyzék alapján a klinikai ápolónők felelősek. Az ő becsületességüköz nem fér kétség, de

képtelenek a gondjukra bízott felszerelést megőrizni, mert ezen az osztályon a leggyakrabban hiteget a rendőrség által ide átkísért rovatmultú egyének,

akik minden alkalommal megragadnak, hogy valamit elémehessenek.

A g. igazgatóság azután az ápolónővéreket vonja felelősségre, s azok hiába hivatkoznak arra, hogy opáson több ízben rajtakapott, büntetést előleltük takarítottak mellett a kórház vagyonáért anyagi felelősséget vállalni nem hajlandók. A g. minden esetben levonja az ápolók fizetéséből az eltűnt tárgyak értékét.

A bőrklinika egyik termében síró ápolónővérek vesznek körül s adják elő egymásután súlyos sérelmüket.

Az egyik nővér 4 forintot kapott kárhoz kétheti fizetés fejében, mert a többi kárterítéssre vonták le.

Egy másik, 20 éves szolgálattal bíró nővéreknek 40 forintot a havi fizetése s ebből 13 forintot kapott meg, hasonló indoklással. A legfurcsább a dologban az, hogy a g. könyörtelen vezetősége akkor is teljes összegében levonja a fizet-

ésékből a kárt, amikor a rendőrség nemcsak a tettest, hanem az ellopott holmikat is kézrekeríti. Ezek aztán mint bűnjelék a főkáptitvány büntéskamrájában gyűlnek halomra, viszont a kora reggeli késő estig odaadón dolgozó ápolók törhetik a fejüket rajta, hogy mit kezdjenek több hétre kapott 3-4 forint fizetésükkel.

Mentünk mi már nem egyszer panaszra dr. Tóth Lajos igazgató úrhoz — mondják kisírt szemmel a nővérek —, de ő kurtán-furcsán elintézt bennünket. Legalább azt szerettük volna elérni, hogy havi 10 forintos részletekben vonják le az önhibákon kívül keletkezett károk jóvátételét, ne pedig ügyosztálynak egész fizetésünket elvéve

— amely rendes körülmények között is 30-40 forint csak — és hetekre a legnagyobb bizonytalanságha döntenek bennünket.

A sorozatos deputációk mindig eredménytelenek maradtak, sőt Rosszállyi gondnok panaszokra azt a szellemes tanácsot adta, hogy fogják el a tavajukat és hajtsák be rajtuk a büntetést.

Az ellopott rossz és már alig használható lepedők és egyéb kórházi kellékek helyett az alkalmazottaknak az új árát kell minden esetben megfizetni.

A klinikai ápolónők nehéz munkájukat után joggal elvárhatják a gazdasági hivatal igazgatójától is, hogy az alkalmazottakat nagyobb szociális érzékkel kezelje.

Földmunkásgyűlés Debreceben

A Szakszervezeti Tanács, valamint a Földmunkások és Kisbirtokosok Országos Szövetségének együttes megállapodása alapján Hajdú és Bihar vármegye földmunkás szakszervezeteinek vezetői és az összes szakmai vezetői tagok összvezetőségi ülést tartanak 6-án délelőtt 9 órakor Debreceben. Tárny: munkanélküliség, gazdasági, kül- és belpolitikai kérdések. Előadók lesznek: Kállai Sándor nemzetgyűlési képviselő, Mojnár József, hajdú- és bihar-megyei szakszervezeti titkár és Kun Márton, a földmunkás szakszervezet hajdúmegyei titkára.

Az adópengőjegyek forgalomban maradnak

A hivatalos lap a pénzügyminiszter rendelkezését közli arról, hogy az adópengőjegyek a korábbi rendelkezéssel megállapított határidőn túl további intézkedés forgalomban maradnak és azokat a megállapított forintértékben mindenki köteles elfogadni.

Higiénikus kádfürdő a város szívében

Balicsy-Zs.-u. 15. Nyitva férfiak részére reggel 6-tól nők részére reggel 9-től

30.000 FORINTOT FIZET RÁ DEBRECEN egyik B-listázott főtisztviselőjének hanyagságára

Régi ügy, már többször tárgyalta a városi tanács. A város fát adott el egy Balogh nevű kereskedőnek. Az átadás kécséit, a fa ki-
termelve hevert, a vevő őriztette. Nem tuj jól, mert 160 köbméter ellopok. A város megértette a kárt, de az átadás mégis kécséit. A gazdasági ügyosztály hajdani vezetője, dr. Szabó Gyula nem törté magat, hogy átadja a fát Balogh-nak, az eredmény köbméterenként 2 köbcenti apadás lett, amit a vevő most ítérlésként követel. A kár 30.000 forint, amit a városnak ki kell fizetni.

A városi költségvetésben a Bar-
tók-kollégium részére 15.000 forint van előirányozva egy egész évre. Ennek a kétszeresét kénytelen most a város ráfizetni egyik volt főtisztviselőjének hanyagságára. Mert nem vitás, hogy Szabó Gyulát mulasztás terheli: ezt a városi tanács tagjai is elismerik.

Felmerül a kérdés: Debreceen egyik volt városvezetője tartozik-e anyagi felelősséggel a hivatal ideje alatt elkövetett súlyos mulasztásért? Bizonyára és szerencsére az illetőn be is lehet hajlani a 30.000 forintot. A tisztí főügyészen áll, hogy ez irányban a szükséges lépéseket megtegyje.

A tejszövetkezet a fogyasztók ellen

Debreceeni asszonyok panaszkodnak. A sokat boltigatott kérdésszerű, a tejről van szó. Miért olyan drága?
— Nem tudjuk a termelőt sem olcsóbban venni — mondják —, mert a hivatalos ára is magas.

Mielőtt az ár megjelent volna, 60-70 fillérről tudunk venni a piacon, most még forintért is nehezen tudunk hozzájutni.

A jegyre kiutalt tej sem adják olcsóbban. Pedig azelőtt a csecsemőknek, terhes anyáknak és betegeknek méltányosabb árat biztosítottak a hatóságok. Ilyen drágán mi nem tudjuk naponta megvásárolni a tejet. Ezt kérjük megvizsgálni.

Mit írt a „Debrecezen” erről 1946 szeptember 24-én?

„A Debreceeni Tejszövetkezet által elért eredmény újabb bizonyossága annak, hogy a termelők kezében lévő szövetkezet kiválóan oldja meg a feladatát.”
Kiválóan oldja meg? Igen, az 1 forint 10 filléres árat. Ezt azonban a kisgazdapárti újság bővebben elhallgatta, mert akkor az olvások könnyen rájöhettek volna, hogy a kiváló megoldás a Szövetkezet számára értendő, de nem a fogyasztóra.

A háború előtt a tej termelői ára literenként 12 fillér volt, ma ugyanaz 60 fillér. Békében a vaj ára nagyban kg-onként 3 forint volt, ma pedig 22.50 forint, tehát több mint hetszerese.

Nem is kell különösebb tudomány, hogy végignézzük azokat a költségegyezőket, amik a 60 filléres tejből 1.10-es fogyasztói árat

csinálnak. Létezik egy T. E. T. O. Sz. nevezetű szövetség, amely anélkül, hogy valamit csinálna, literenként 5 fillérral drágít. De drágítja teheneként is. Drágítja a magasan megállapított fuvardíj, drágítja a magasan megállapított szövetkezeti haszon a még egynéhány 5-10 filléres költség. Mire a szövökezet az árat kiszámítja, talán még rá is fizet. Ez a teje.

A vajnál a nagyváltat: 4 kg. vaját készíti 100 liter tejből, amit 60 forintért vásárolt. Es marad még neki 90 liter savanyútej. A tejet eladhatja 15 forintért, míg a vaj ára 90 forint.

Ha minden felesleges egykezel, nagykereskedőt kizárnak, fuvardíjjal, haszonnal, rozsvélel együtt 15 forint 70 fillérről kaphatná a kiskereskedő a vaj kg-ját, amit ma 22 és fél forintért kap.

Az a szerepe tehát a T. E. T. O. Sz. nak, hogy a tej tekevényes útján a termelőtől a fogyasztóig majdnem százszázalékosan drágítsa ezt a fontos közszükségleti cikket.

A közéleti miniszter tehát ismét hozott egy rendeletet szeptember 13-án, amely

egy munkut-vállalatot, a nagyváltatók csoportját segíti a szegény fogyasztókkal szemben.

Eddig úgy tudtuk, hogy a szövetkezetek az árakra mérséklőleg hatnak. A Tejszövetkezetnél tapasztaljuk, hogy éppen az ellenkezője történik. Itt tehát leplezetlenül érvényesül az a politika, ami ellen mi a legdeleesebben felvesszük a barcot és követelni fogjuk a dolgozók érdekében ennek a rendeletnek sürgős megváltoztatását.

5942 kg ruhát és 1570 kg cipőt kapott Debreceen

A „Néplap” beszámolt az UNRRA által Debreceennek juttatott ruhádományról, amely hétfőn négy teherautóval érkezett meg.
A teherautók rakományára rendkívül értékes: 5942 kg ruhát és 1570 kg cipőt tartalmaz. Részleteiben 260 férfi télikabát, 115 tavaszi kabát, 70 esőkabát, 160 öltöny, 700 zakó, 780 nadrág, 200 munkásmadrág, 140 pullover, 640 ing, 750 cipő, továbbá 300 női télikabát, 500 tavaszi kabát, 350 pullover, 892 cipő, 4400 selyemruha, 70 fűző és még rengeteg apróság szerepel az UNRRA adományban.

SOKAN NEM VÁLTOTTÁK KI MÉG A SZACHARINT

A közéleti ügyosztálytól a szacharin kiváltásának meghosszabbítását kéri a közönség. Igen sokan vannak olyanok, akiknek szombaton, a lejárat napján nem volt pénzük, tehát nem fizethettek be az összegzet. Remélhetőleg ezt az illetékes ügyosztály is méltányolni fogja és lehetővé teszi a szacharin kiváltását.

Külföldi divatlapok érkeztek korlátozott számban. Összes belföldi divatlapok kaphatók Csillag könyvkereskedés Piac 69.

NŐI KABAT és RUHA-RÓZSA KÜLÖNLEGESSÉGEK DIVATHÁZ dús választékban érkeztek Alföldi palota

Viszonteladók! MINDENHEM! Népszövetkezetek! TEXTIL, kötszövött és rövidáru cikkek SZENTESI FERENC nagykereskedésében

Ct. Szentesi Ferenc és Leitner Jenő. SIMONFFY-U. 2/c (Városi térhár.)

Jól akar mulatni? Jöjjen el Veresshez, hol reggelig tartó disznótóros vacsora lesz szombaton este

Veress Lászlóné kocsmáros, Bethlen-u. és Fővároskert-u. sarok

Disznótóros vacsora

lesz szombaton este Szives partifogást kér

Veress Lászlóné kocsmáros, Bethlen-u. és Fővároskert-u. sarok

ett
II. számú
ornok, lak-
ajók, fgy.
74: Ha-
6. speciális
Makó 19-
Bárdi Ist-
Nagy Imre
va 117/17:
livesmesler,
robantlúzó
dor cipőse-
entesmesler,
y postás,
sák-utca 3.
sutas, 117.
postafőoszt-
postahivatal.
főhíd-utca.
los üzeme-
lász Árpád
Szolnoki

ésén
elvébe kor-
Mojánr Jör-
meg.
javasolta a
minden párt
egy biztol-
fogja majd
árosi szak-
z a jelölés

ebb lesz
aból ezidő-
gk gyen-
cukorrépa
szárazság
akadt, Cur-
gyenge kö-
blöképes
ölcsők sze-
részben
alma és
fűrés és
Dióból kö-
állból mi-
nyennyiség-
tható. Az
gító.

us ifjusági
kongresszus
épkort e ho-
cimmetl a
tja: Belva-
Zoltán és
delután 7
Bátrvati
7 órakor
János Kor-
vata 8
Branyczyk
delután 3
Bátrvati
6 óráig
abó Gilbert
delután 4
Kovács

étek.
liák.
zásokhoz.
forinttól
forinttól
Egyletnél
SZ.

lszalón
n ház
n 7 órakor
Margit

